

JUBILEU EXTRAORDINARI DE LA MISERICÒRDIA

PAPA FRANCESC AUDIÈNCIA JUBILAR

Dissabte, 10 de setembre de 2016

Misericòrdia i redempció

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

El passatge que hem escoltat ens parla de la misericòrdia de Déu que es realitza en la Redempció, és a dir, en la salvació que ens ha estat donada amb la sang del seu Fill Jesús (cf. 1Pe 1,18-21). La paraula *redempció* s'utilitza poc, però és fonamental perquè indica l'alliberament més radical que Déu podia realitzar per nosaltres, per tota la humanitat i per tota la creació. Sembla que a l'home d'avui ja no li agradi pensar que ha estat alliberat i salvat per una intervenció de Déu; l'home d'avui, efectivament, s'il·lusiona amb la llibertat pròpia com a força per a obtenir-ho tot. Presumeix també d'això. Però en realitat no és així. Quantes fantasies no són venudes sota el pretext de la llibertat i quants nous esclavatges no es creen en els nostres dies en nom d'una falsa llibertat! Molts, molts esclaus: «Jo faig això perquè vull fer-ho, jo consumeixo droga perquè m'agrada, sóc lliure, jo faig allò altre.» Són esclaus! Ens convertim en esclaus en nom de la llibertat. Tots nosaltres hem vist persones per l'estil que al final acaben per terra. Necessitem que Déu ens alliberi de tot tipus d'indiferència, d'egoisme i d'autosuficiència.

Les paraules de l'apòstol Pere expressen molt bé el sentit del nou estat de vida al qual som cridats. Fent-se un de nosaltres, el Senyor Jesús no sols assumeix la nostra condició humana, sinó que ens eleva a la possibilitat de ser fills de Déu. Amb la seva mort i resurrecció Jesucrist, Anyell sense taca, ha vençut la mort i el pecat per alliberar-nos del seu domini. Ell és l'Anyell que s'ha sacrificat per nosaltres perquè poguéssim rebre una nova vida plena de perdó, amor i alegria. Són boniques aquestes tres paraules: perdó, amor i alegria. Tot això que ell va assumir va ser també redimit, alliberat i salvat. Certament, és veritat que la vida ens posa a prova i a vegades sofrim per això. Però en aquests moments som convidats a orientar la mirada envers Jesús crucificat que sofreix per nosaltres i amb nosaltres, com a prova certa que Déu no ens abandona. No oblidem mai que en les angoixes i en les persecucions, com en els dolors de cada dia, som sempre alliberats per la mà misericordiosa de Déu que ens aixeca cap a ell i ens condueix a una vida nova.

L'amor de Déu no té límits: podem descobrir senyals sempre nous que indiquen la seva atenció envers nosaltres i sobretot la seva voluntat d'aconseguir-nos i de precedir-nos. Tota la nostra vida, fins i tot veient-se marcada per la fragilitat del pecat, és sota la mirada de Déu que ens estima. Quantes pàgines de la Sagrada Escripura ens parlen de la presència, de la proximitat i de la tendresa de Déu per cada home, especialment pels petits, els pobres i els turmentats. Déu té una gran tendresa, un gran amor pels petits, pels més dèbils, pels descartats de la societat. Com més necessitats ens trobem, més la seva mirada sobre nosaltres ens omple de misericòrdia. Ell experimenta una compassió plena de pietat vers nosaltres perquè coneix les nostres debilitats. Coneix els nostres pecats i ens perdona, perdona sempre! És molt bo, el nostre Pare és molt bo.

Per això, estimats germans i germanes, obrim-nos a ell, acollim la seva gràcia, perquè, com diu el Salm, «són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa» (130,7).